

Transaction Reporting vergroot transparantie financiële markten

Soms lijkt het leven van financiële instellingen vooral te draaien om (voldoen aan) regelgeving en rapportages. Zo zijn alle ogen nu gericht op de implementatie van de Markets in Financial Instruments Directive, beter bekend als MiFID II. Daar is ook alle reden toe. De impact van deze regelgeving op het beleid en de processen en systemen van financiële instellingen is aanzienlijk. Vooral de veranderingen op het gebied van Transaction Reporting worden als een belangrijk 'pijnpunt' ervaren. Wat brengt de aanstaande rapportageverplichting voor transacties in financiële instrumenten met zich mee?

MiFID II is de 'werknaam' van de herziening op de al bestaande Markets in Financial Instruments Directive (MiFID I) en de nieuwe Markets in Financial Instruments Regulation (MiFIR). De richtlijn treedt definitief in werking per 3 januari 2018. Hoofddoel is het bevorderen van meer markttransparantie en betere beleggersbescherming.¹ Van alle onderdelen vergen de bepalingen ten aanzien van Transaction Reporting de meeste inspanningen van zowel KAS BANK als haar klanten. Transacties in financiële instrumenten komen namelijk op talloze verschillende manieren tot stand. Op dit moment bestaat er per land echter nog steeds onduidelijkheid hoe, wat en waarover precies gerapporteerd moet worden. De hoofdlijnen zijn echter wel duidelijk.

Wat is het doel van Transaction Reporting?

Transacties volgen een bepaalde route voordat zij definitief tot stand komen. In MiFID II wordt deze route een 'Chain' (keten) genoemd. Het doel van Transaction Reporting is om de zogenaamde National Competent

Authorities (NCA's) meer inzicht te verschaffen in deze Chain, zodat zij mogelijk marktmisbruik kunnen vaststellen en aanpakken. Alle partijen die transacties in financiële instrumenten initiëren, ontvangen, doorgeven of uitvoeren², moeten daarom vanaf 1 januari 2018 hierover op T (Trade date) + 1 rapporteren aan de voor hun relevante NCA. In Nederland is dat de Autoriteit Financiële Markten (AFM). >>>

Transacties in financiële instrumenten komen op talloze verschillende manieren tot stand

N	FIELD	CONTENT REPORT 1 (FIRM Y)	CONTENT REPORT 1 (FIRM X)
1	Report status	NEWT	NEWT
2	Transaction Reference Number	2017-01-24500001B	3231420170124B
3	Trading venue transaction identification code		XAMS_NL000009538_0000025
4	Executing entity identification code	55555555555555555555	12345678901234567890
5	Investment Firm covered by Directive 2014/65/EU	True	True
6	Submitting entity identification code	55555555555555555555	12345678901234567890
7	Buyer identification code	NLCD02K12G(55555555555555555555
8	Country of the branch for the buyer	NL	
9	Buyer - first name(s)	Jan	
10	Buyer - surname(s)	De Jong	
11	Buyer - date of birth	1963-07-15	
12	Buyer decision making code	55555555555555555555	
13	Buyer decision maker - First name(s)		
14	Buyer decision maker - Surname(s)		
15	Buyer decision maker - Date of birth		
16	Seller identification code	12345678901234567890	11111111111111111111

MiFID II Transaction Report – Voorbeeld van velden 1 t/m 6 en 7 t/m 16 (namen en getallen zijn fictief)

Transaction Reporting verschaft de NCA's o.a. inzicht in de omstandigheden waaronder een transactie tot stand is gekomen, de route die een transactie heeft doorlopen, de partijen die erbij betrokken waren en het tijdstip van uitvoering. Voor iedere partij is het van belang zijn plaats binnen de keten te weten, omdat dit de inhoud van zijn transactierapportage bepaalt. Elke schakel rapporteert namelijk enkel over het voor haar relevante onderdeel van de transactie. Een broker ontvangt bijvoorbeeld meerdere orders van zijn klanten en geeft die in één keer door aan KAS BANK. KAS BANK meldt dan alléén de verzameltransactie van de broker aan de betrokken NCA, terwijl de broker de afzonderlijke transacties van zijn (bijbehorende) klanten ieder apart meldt aan de NCA. Overigens vallen alléén als beleggingsonderneming gekwalificeerde organisaties onder de verplichtingen van Transaction Reporting ³.

Transacties rapporteren: twee opties

Beleggingsondernemingen moeten onder MiFID II dus al hun transacties rapporteren aan de NCA. Zij kunnen dit zelf doen of uitbesteden aan een andere partij. Het is echter belangrijk te weten dat de verantwoordelijkheid voor het tijdig en correct rapporteren van transacties altijd bij de

beleggingsonderneming zelf ligt, dus ook als de rapportage verzorgd wordt door een andere partij.

Wanneer u de order niet zelf rapporteert en niet door de uitvoerder wilt laten rapporteren, dan moet er gebruik gemaakt worden van een Approved Reporting Mechanism (ARM). Een ARM is gecertificeerd door de NCA om Transaction Reporting uit te voeren voor derde partijen zonder dat zij zelf de order hebben uitgevoerd. Een tweede optie om niet zelf te hoeven rapporteren, is gebruikmaken van transmissie. Transmissie is mogelijk wanneer uw klantorders worden uitgevoerd door een derde partij. Deze partij kan dan in theorie de order van uw klant melden, mits alle klantgegevens beschikbaar zijn om het transactierapport volledig in te kunnen vullen. Opdrachten van achterliggende klanten moeten dan nog wel apart vermeld worden en in de transactie zelf moet de door het land van vestiging van de klant bepaalde identificatie staan. Zogenaamde blockorders kunnen dus wel als één geheel ('block') worden uitgevoerd, maar de transacties van de achterliggende klanten zullen nog wel degelijk apart gerapporteerd moeten worden aan de NCA.